

Ministerie I&M
T.a.v. de minister mw. drs. M.H. Schultz van Haegen
Postbus 20901
2500 EX DEN HAAG

Uw referentie	Ons nummer	Onderwerp	Datum
	16.143	Reactie op consultatie Omgevingswet	16 september 2016

Geachte mevrouw Schultz van Haegen,

Graag maken wij gebruik van de mogelijkheid om onze visie te geven op het onderdeel geluid van de Omgevingswet, zoals deze nu ter visie ligt als "AMvB Omgevingswet".

Daarnaast bieden wij aan om als organisatie mee te praten met de tot stand komen van de nieuwe geluidwet- en regelgeving en willen wij onze standpunten met alle plezier toelichten.

Wij vertrouwen er op u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en zien uw reactie met belangstelling tegemoet.

Met een vriendelijke groet,
Namens het bestuur van de Nederlandse Stichting Geluidshinder,

ing. E. Roelofsen B.Sc.,
Directeur

De omgevingswet, gezondheid en geluid

Op 1 juli 2016 is de consultatie van de vier Algemene Maatregelen van Bestuur (AMvB's) gestart, waarin de Omgevingswet verder wordt uitgewerkt. De inwerkingtreding van de Omgevingswet komt met de uitwerking van deze AMvB's steeds dichterbij en zo wordt het steeds inzichtelijker en duidelijker. Wij willen onze complimenten uitspreken voor het vele werk dat al verzet is in dezen.

Graag willen wij vanuit een positief-constructieve doch kritische grondhouding gebruik maken van de mogelijkheid om een reactie te geven op de AMvB's ten aanzien van het onderwerp geluid. Duidelijk is dat de gemeenten en andere lokale overheden aan de slag moeten met een verdere implementatie van het nieuwe Omgevingsrecht. Er zullen veel nieuwe vraagstukken en uitdagingen ontstaan. De praktijk zal straks uitwijzen of deze overheden er in slagen om een goede invulling te geven aan de ruimte die zij krijgen qua bestuurlijke vrijheid en lokaal maatwerk en wat de impact van de stelselherziening precies zal zijn.

Ontwerpbesluit kwaliteit leefomgeving (BKL)

Algemene opmerkingen

In het besluit wordt uitgegaan van een principe dat een uniforme basiskwaliteit niet altijd vereist is en dat afweging op grond van specifieke lokale omstandigheden gewenst is. Basiskwaliteit wordt geborgd in rijksomgevingswaarden voor milieuonderwerpen. Specifieke lokale omgevingswaarden bieden afwegingsruimte, maar kunnen tegelijkertijd zorgen voor verschillen in rechtsbescherming. Dat kan ook onduidelijkheid creëren over beschikbare geluidsruimte en mogelijke overschrijdingen.

Omgevingswaarden kunnen in het omgevingsplan worden vastgelegd. Dat betreft waarden voor gebieden, activiteiten, maar ook voor cumulatie. Er bestaat een redelijk kans dat op basis van gemeentelijke afwijkingen een onoverzichtelijk systeem van geluidsnormen ontstaat dat voor bewoners en ook voor bedrijven moeilijk te overzien is.

In het nieuwe stelsel bestaan mogelijkheden om op een flexibele manier de gebruiksruimte te bepalen. Dat is vergelijkbaar met principe van geluidsverkaveling. Onderling verdeling van gebruiksruimte door initiatiefnemers zelf behoort tot mogelijkheden. Dat biedt mogelijkheden voor bedrijven/initiatiefnemers, maar tegelijkertijd ook gevaar voor overschrijdingen die niet terug gedraaid kunnen worden. Bescherming van geluidsgevoelige bestemmingen lijkt in dit geval niet goed geregeld. Het is namelijk niet bekend wie de gebruiksruimte gaat beheren en verantwoordelijkheid draagt voor goede verdeling van geluidproductie binnen een gebied.

Veel aspecten zijn nog niet uitgewerkt. De beoordeling van vergunningaanvragen bij industrieterreinen met geluidproductieplafonds of bepalingen betreffende emplacementen zijn niet opgenomen in dit besluit. Dit zal vorm krijgen in het voorziene Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet. Ook de regels van de Wet geluidhinder en hoofdstuk 11 van de Wet milieubeheer worden pas later via het aanvullingsspoor in het nieuwe stelsel opgenomen. Daardoor is het nauwelijks mogelijk de impact van de nieuwe AMvB's op de geluidskwaliteit in de leefomgeving goed in te schatten. De NSG maakt zich gezien wat wel bekend is echter zorgen over het gelijkwaardige beschermingsniveau. Voor het geluidaspect lijkt dat zeker niet het geval.

Geluid wordt fragmentarisch in de wetgeving opgenomen. Dat maakt nieuwe besluiten minder overzichtelijk.

Actieplannen

Afdeling 4.3 beschrijft aspecten die betrekking hebben op actieplannen geluid. Systematiek verschilt niet van de huidige aanpak. Dat betekent dat nog steeds verplicht is om de knelpunten in beeld te brengen. Er bestaat echter geen verplichting om maatregelen te treffen. De wet geeft nog steeds veel ruimte om zelf plandrempe(s) te bepalen. Je zou kunnen verwachten dat het wenselijk zou zijn om maximale hoogte van de plandrempe te bepalen. Met eventueel verplichting om uitgebreid te argumenteren als andere plandrempe wordt gekozen. Deze argumentatie zou gebaseerd moeten worden op akoestisch kwaliteit van de omgeving en niet op maatschappelijke of financiële aspecten.

Regels over geluidbelastingskaarten (implementatie EU-richtlijn omgevingslawaai) staan nu verdeeld over het OB en BKL. Dat is onhandig en verwarrend.

In principe wordt uitgegaan van afschaffen van hogere grenswaarden. In het ontwerpbesluit worden hogere grenswaarden nog steeds genoemd.

Eén van de doelstelling van de nieuwe wetgeving is integrale benadering van geluid en ruimte voor lokale afweging. In de wet is opgenomen dat maatregelen getroffen moeten worden bij overschrijding van de plandrempe. Dat kan directe gevolgen hebben voor prioritering van geluidsmaatregelen. Het biedt ook weinig ruimte voor het treffen van maatregelen waar de plandrempe niet wordt overschreden, maar wel sprake is van grote hoeveelheden woningen met een hoge geluidbelasting. Het zou wenselijk zijn om naast plandrempe ook beoordeling van doelmatigheid van maatregelen toe te passen. Daardoor kan integraal en gebiedsgericht naar oplossingen van geluidsknelpunten gezocht worden.

Er ontbreekt een relatie met de 5-jaarlijkse monitoringsverplichting die voor elke gemeente gaat gelden uit het Aanvullingsbesluit geluid. Het actieplan zou een onderdeel van monitoringssystematiek moeten vormen. Dit om tijd en kosten te besparen en om duidelijkheid richting de bewoners te creëren. Optimale afstemming is hier wenselijk. Integratie van de nieuwe monitoringsverplichting voor gemeentelijke wegen met de verplichtingen vanuit de EU-richtlijn kan voordelen hebben. Het Actieplan geluid en het nalevingsverslag zouden in één procedure en op basis van dezelfde gegevensbronnen opgesteld moeten worden.

Bij het actieplan geluid van de provincie wordt gesproken over gebieden waarin de fysieke leefomgeving in verband met geluid bijzondere bescherming nodig heeft, waaronder de gebieden die als zodanig zijn aangewezen bij een omgevingsplan en die gelegen zijn binnen een agglomeratie. Dergelijke formulering zien wij als een beperking. Er zouden alle natuurgebieden in de beoordeling meegenomen moeten worden. Ook gebieden die door gemeenten als waardevol gezien worden (opgenomen in omgevingsplan). In het actieplan van het rijk lijken de stille gebieden helemaal te zijn vergeten.

De actieplannen lijken fragmentarisch te zijn. Er ontbreekt relatie tussen actieplannen van verschillende overheden. Het lijkt alsof infrastructuur elkaar nooit kruist.

Bij actieplan geluid voor provincies wordt amper aandacht besteed aan de relatie met Geluidproductieplafonds (GPP's). In geval van Rijksinfra is de verbinding duidelijk gelegd in art. 4.28.

In art. 10.34 wordt aangegeven dat stille gebieden op geluidbelastingskaarten nabij wegen in kaart gebracht moeten worden. In art 4.27 staat dat alle in de provincie aangewezen stille gebieden (waaronder gebieden die zodanig zijn aangewezen in omgevingsplannen - art. 7.10) waarin de fysieke leefomgeving i.v.m. geluid bijzondere bescherming nodig heeft meegenomen moeten worden. Dit is niet duidelijk.

Er moeten grenswaarden op de grens van de gebieden gelden. Ook grenswaarden voor andere natuurgebieden (op basis van art 7.10)?

In art. 10.33 wordt bepaald wie de verplichting heeft om geluidbelastingskaarten te maken. De bedoeling is om geluidbelasting langs de gemeentelijke wegen elke 5 jaar in beeld te brengen (de geluidsmonitoring zoals beschreven in het Aanvullingsbesluit wat betreft wegverkeerslawaaï). Het zou prettig zijn als beide trajecten aan elkaar worden verbonden. Dat vooral in het geval van de aangewezen agglomeraties. Daarnaast zouden duidelijke koppeling de efficiëntie verhogen en eenduidigheid in informatievoorziening garanderen. Koppelen van monitoring aan het systeem voor geluidbelastingskaarten zou ook zorgen voor gelijke werkwijze bij alle overheden. Dat is belangrijk als het gaat om projecten of ontwikkelingen die grensoverschrijdend zijn en voor vergelijking van effecten in verschillende gebieden/gemeenten.

In geval dat dergelijke koppeling wordt gemaakt moeten ook stille gebieden gelegen in de stad in beeld gebracht worden (indien die onder invloed van gemeentelijke wegen zijn). Deze zouden in een dergelijk geval ook in beeld gebracht moeten worden, indien relevant. Deze gebieden, net als stille gebieden in de omgeving van luchtvaartterreinen moeten in het besluit genoemd worden. Op dit moment is dit niet het geval. Er zijn alleen stille gebieden genoemd die liggen in de nabijheid van wegen en spoorwegen in beheer bij de provincie en het Rijk.

Geluid en trillingen

In een omgevingsplan kan/moet worden aangemerkt wat wordt verstaan onder bedrijfsmatige activiteit. Er wordt aandacht besteed aan bij dezelfde onderneming of instelling verrichte activiteiten die onderling technische, organisatorische of functionele bindingen hebben en in elkaars nabijheid worden verricht. Het is niet duidelijk op welke manier, na vervallen van inrichtingsgrenzen, de ruimtelijke strekking van deze activiteiten vastgelegd moet worden. Moeten dergelijke bepalingen in begrippen van een omgevingsplan of per kavels/bestemmingen opgenomen worden? Dergelijke bepaling kan namelijk verschillende gevolgen hebben afhankelijk van soorten bedrijven die in het gebied aanwezig of toegestaan zijn.

Er staan nog regelmatig verwijzingen naar bepalingen uit de Wet geluidhinder. Wordt deze wet dan niet volledig in de Omgevingswet opgenomen?

Tijdelijke geluidsgevoelige bestemmingen krijgen geen of een veel lagere bescherming (art. 5.43 t/m 5.55 zijn niet van toepassing op geluidgevoelige gebouwen en locaties die voor minder dan 10 jaar zijn toegelaten). Dergelijke locaties zouden wel enkele bescherming moeten hebben. Het gaat vaak om bestemmingen die later toch blijven bestaan. Ook is het mogelijk de tijdelijke

periode nog een keer te verlengen. Daarnaast is dit in strijd met het basisuitgangspunt “gezondheid” van de Omgevingswet.

In art. 5.44 wordt aangegeven dat in een omgevingsplan andere grenswaarden dan de standaardwaarden bedoeld in het eerste en tweede lid kunnen worden vastgesteld voor de periode van 7.00 tot 19.00 uur, als dat gelet op de locatie of de aard van de activiteit, de aard van het gebied of vanwege een naar het oordeel van de gemeenteraad relevante cumulatie passend wordt geacht. Er zijn geen grenzen van deze verruiming aangegeven. Dit artikel geeft veel ruimte aan de gemeenten om de geluidsniveaus te verhogen. Dergelijke verruiming is niet gewenst. Het is ook in strijd met principe van gelijkwaardige bescherming. Er geldt geen minimumgrens (basis beschermingsniveau van bewoners).

In artikel 5.45 (plaats waar de geluidwaarden gelden) is aangegeven dat in een omgevingsplan wordt bepaald dat op locaties waar op grond van het omgevingsplan een geluidgevoelig gebouw kan worden gerealiseerd grenswaarden gelden. Er zijn hier geen locaties voor woonboten en drijvende woonfunctie genoemd. Gelden deze geluidswaarden niet op deze locaties?

In art. 5.47 is bepaald dat in een omgevingsplan kan worden bepaald dat voor in het omgevingsplan aangewezen geluidgevoelige gebouwen die eerder functioneel verbonden waren met een bedrijfsmatige activiteit, het geluid afkomstig van die bedrijfsmatige activiteit buiten beschouwing wordt gelaten. Het kan gelden voor genoemde specifieke situaties, waaronder een activiteit in de horecasector. Dit geldt niet alleen voor bedrijventerrein, maar voor alle gebieden. Dergelijke bepaling is in strijd met principe van gelijkwaardige bescherming en biedt ruimte vooral voor bedrijfsmatige activiteiten. Dit is ook van toepassing op trillingen.

Op basis van art 5.48 wordt elk onversterkt menselijk stemgeluid buiten beschouwing gelaten. Dat is verruiming ten opzichte van huidige wetgeving. Geldt dat ook voor uitvoeringen in openlucht (evenementen?). Uitsluiting van menselijk stemgeluid zou afhankelijk moeten zijn van situatie en niet per definitie als niet hinderlijk worden gezien. Dit suggereert dat onversterkt stemgeluid geen rol speelt in een omgevingsplan. In het kader van een 'goede ruimtelijke ordening' kan dat wel degelijk aan de orde zijn, zoals de NvT vermeldt. Daarnaast heeft het geluid van grote aantallen mensen een ander effect op omwonenden, waarbij het niet zozeer gaat om individuele geluiden, maar het niveau van het totale geluid. De NSG stelt voor toe te voegen dat onversterkt stemgeluid wel een rol spelen bij de afweging van de aanvaardbaarheid van activiteiten, vooral waar het gaat om grotere aantallen mensen.

In art. 5.49 is vastgesteld dat binnenwaarde niet van toepassing is als onevenredig ingrijpende maatregelen aan de gevel van bestaande geluidgevoelige gebouwen nodig zijn om de voor die gebouwen te voldoen aan de binnenwaarde. Binnenwaarde is juist belangrijk op plekken waar hoge geluidbelastingen op de gevels zijn. Deze bepaling betekent dat deze gebouwen voor wat betreft de binnenwaarde vogelvrij zijn. Dat is een onwenselijke ontwikkeling. Dit komt ook terug in art 8.12a.

In een omgevingsplan kunnen voor windturbines (art.5.50) in verband met bijzondere lokale omstandigheden afwijkende grenswaarden worden vastgesteld.

Het zou wenselijk zijn om voor gevallen waar gekozen wordt om afwijkende waarden toe te staan uitgebreide argumentatie toe te passen, waarin het

achtergrondgeluid wordt meegenomen. Afwijkende waarden zouden namelijk in de omgeving moeten passen.

Art. 5.54 heeft betrekking op de continue trillingen. Wat betekent dit precies? Zijn dan trillingen die periodiek gebeuren niet hinderlijk?

De trillingswaarden moeten op basis van het omgevingsplan gelden voor nieuwe bestemmingen. Hoe moet dit vastgesteld worden? In de nieuwe bestemmingen kan niet gemeten worden. De waarden op de grond zijn niet gelijk aan de waarden in geluidsgevoelige ruimten. Moet dit gebeuren op basis van rekenmodellen? Dat zijn dan extra onderzoekskosten. Behalve dat is de modellering en de trillingen in gevoelige ruimten sterk afhankelijk van de constructie van een gebouw zelf. Dit is derhalve (bijna) onmogelijk uit te voeren.

In artikel 5.54 is verruiming van de waarden voor trillingen opgenomen. Art 5.55a geeft weer extra verruimingsmogelijkheden als zwaarwegende economische belangen of zwaarwegende andere maatschappelijke belangen dit rechtvaardigen. Dat biedt ruimte voor verschillende activiteiten, maar maakt positie van bewoners van betreffende woningen heel kwetsbaar. Dergelijke verruiming is niet wenselijk.

In art 8.12 worden termen gebruikt zoals 'woonboot', 'geluidbelasting' of 'geluidbelasting van de activiteit op een geluidgevoelige locatie'. Geluidbelasting is niet gedefinieerd in de bijlage. Daar wordt gesproken over de term langtijdgemiddeld beoordelingsniveau. Consequent gebruik van termen is gewenst. Dat geldt eigenlijk voor alle artikelen. 'Geluidbelasting van de activiteit op een geluidgevoelige locatie' heeft niet aan op welke plek de grenswaarden gelden. Is dit op de grens van het terrein of bij woonboten? Dat biedt veel onnodige ruimte voor interpretatie. De term 'woonboot' is trouwens niet opgenomen in de lijst van geluidsgevoelige bestemmingen. Daarin wordt gesproken over drijvende woonfunctie. Weer: graag consequent gebruik van termen in overeenstemming met definities.

De formulering 'wordt rekening gehouden met', is weer een poging om extra afwegingsruimte te bieden. Rechtsbescherming van bewoners lijkt geen prioriteit te zijn, rechten van bedrijven wel.

Indien bij de aanvraag sprake is van de geluidbelasting hoger dan de grenswaarden mag een vergunning wel verleend worden als aan de binnenwaarde wordt voldaan. Er is geen aandacht voor kwaliteit van de omgeving. Alles mag lawaaiig zijn onder voorwaarde dan in de woning stil genoeg is. En dat is ook niet goed geregeld. Omdat binnenwaarde niet gehonoreerd hoeft te worden indien 'onevenredig ingrijpende maatregelen aan de gevel van bestaande geluidgevoelige gebouwen nodig zijn om voor die gebouwen te voldoen aan de binnenwaarde'. Een uitkomst zou ook moeten kunnen zijn een activiteit niet toe te laten wegens onevenredige geluidbelasting. Verder stellen wij voor de binnenwaarde met maximaal 5 dB te verhogen als andere maatregelen geen effect hebben en als de bewoners er mee instemmen.

De afwijkingmogelijkheden die worden geboden op basis van functionele binding uit het verleden draagt aan de mogelijke verslechtering bij. Het lijkt alsof het besluit vooral opgesteld is om ruimte te bieden aan bedrijven. Waar blijft bescherming van gezondheid? Dat was toch juist één van de uitgangspunten?

In de wetgeving wordt gesproken over effecten van trillingen op geluidsgevoelige bestemmingen. Het is algemeen bekend dat trillingen vaak ook relevant zijn voor

bestemmingen die niet geluidsgevoelig zijn, maar wel trillingsgevoelig, bv. bedrijven met gevoelige productie. Hoe worden deze bestemmingen beschermd?
In lid 2 van art. 8.12c wordt gesproken over geluidbelasting. Het moet volgens de NSG trillingsterkte zijn. Deze fout staat op meerdere plekken.

De beoordelingspositie voor trillingsterkte moet in geluidgevoelige ruimte van een geluidgevoelig gebouw zijn en niet op de gevel van een geluidgevoelig gebouw. De NSG heeft sterke twijfels over de mogelijkheid om de trillingsterkte op de begrenzing van geluidgevoelige locaties te toetsen en te bepalen.

Het verklaren dat de in het besluit genoemde normen voor trillingen niet van toepassing zijn op trillingen op geluidgevoelige gebouwen en geluidgevoelige locaties die ooit een functionele binding hebben gehad met de activiteit die trillingen veroorzaakt, geeft ruimte voor niet gewenste afwijking. Dat een bepaalde geluidsgevoelige/trillingsgevoelige bestemming ooit verbonden was aan een bedrijf betekent niet dat dergelijke bestemming geen gewone en volledige bescherming verdient.

Bijlage I begrippen

Ontbrekende begrippen: drijvende woonfunctie, geluidbelasting, milieubelastend activiteit, trillingsgevoelige functie, langtijdgemiddeld beoordelingsniveau

B. Verordeningen, richtlijnen en besluiten

Richtlijn omgevingsgeluid is niet genoemd.

BIJLAGE XV BIJ DE ARTIKELEN 5.44, 5.49 EN 5.54 VAN DIT BESLUIT (GELUID- EN TRILLINGWAARDEN)

In de dagperiode zijn er geen normen voor het maximale geluidniveau (tabel A en B). Maximale geluidsniveau in de dagperiode is ook relevant en kan niet uitgesloten worden. L_{max} is van groot belang in de omgeving van geluidsgevoelige functies zoals ziekenhuizen of verpleeghuizen. L_{max} is niet alleen relevant in verband met slaapverstoring. Schrikreacties in de dagperiode leiden ook tot hinder.

Geluidbelasting op de gevel: Wij vinden het verhogen van de toegestane piekniveaus in de nacht te hoog. Van $L_{max} = 70-65$ en 60 dB(A) in D/A/N naar geen norm in de dag 70 dB(A) in Avond en Nacht voor transport en $L_{max} = 65$ dB(A) voor andere typen. Wij stellen voor één norm voor avond en nacht. Vanuit gezondheid voorkeur voor zo laag mogelijk maar niet hoger dan 65 dB(A) in de nacht.

Geluidniveau in pandig: Wij vinden het verhogen van de toegestane piekniveaus in de nacht te hoog. Vanaf $L_{max} = 32$ dB(A) treedt er een verstoring van slaap op. Ontwaakreacties treden op bij $L_{max} = 42$ dB(A) / SEL = 53 dB(A). Wij stellen dan ook voor om één norm voor avond en nacht. Vanuit gezondheid voorkeur voor zo laag mogelijk (bij voorkeur lager dan 40 dB(A) maar niet hoger dan 45 dB(A) in de nacht).

Besluit bouwwerken leefomgeving (BBL)

In het besluit staan nog steeds verwijzingen naar de Wet geluidshinder.

In het besluit worden normen in dB en dB(A) genoemd, net als in huidige situatie. Ook relatie met hogere waarden wordt nog steeds genoemd als een basis voor het bepalen van de geluidswering van gevels.

Bij wijziging van gebruiksfunctie wordt 41 dB als geluid binnen genoemd.

Deze 4 dB wordt ook benoemd in artikel 5.21 en is voor binnen te hoog. Dit geeft gezondheidseffecten en is niet consistent met het saneringsbeleid. Wij stellen voor een standaard van 33 dB binnen met één afwijkingsnorm van 38 dB.

In de artikelen 5.4 en 5.5 wordt het Rechtens verkregen niveau beschreven. Dit pakt erg slecht uit voor de gezondheid. Wij stellen voor hierbij minimaal aan te haken bij de saneringsnorm van 38 dB binnen.

Afdeling 7.1 is van toepassing op het verrichten van bouw- en sloopwerkzaamheden aan bouwwerken met uitzondering van het mobiel breken van bouw- en sloopafval. Maar mobiel breken kan ook structureel onderdeel zijn van dergelijke werkzaamheden. Reden voor deze uitzondering is onduidelijk.

Op basis van art 7.18 wordt maximale blootstellingsduur (dagwaarde) van ≤ 60 dB(A) onbeperkt toegestaan. In Bkl is de waarde van 50 dB(A) genoemd voor milieubelastende activiteiten.

Er bestaat geen consequentie in gebruik van termen. Wat in Bkl geluidsgevoelig gebouw (locatie) wordt genoemd functioneert hier als geluidsgevoelig object.

In het besluit wordt verwezen naar waarden uit andere richtlijnen (zoals SBR). Het zou meer duidelijkheid geven om de waarden te noemen.

Ontwerp Omgevingsbesluit

In artikel 8.19 wordt een periode van 15 jaar genoemd + mogelijkheid tot verlenging van 15 jaar. Dit is voor de gezondheid veel te lang. Als dit wordt gewijzigd naar de huidige 10 jaar. Is het nog steeds te lang. Wij stellen voor tijdelijke situaties bij hoge geluidbelasting te beperken tot 1 a 2 jaar of meer maatregelen om gezondheidseffecten te voorkomen.

Ontwerp Besluit Activiteiten Leefomgeving (BAL)

In artikel 4.107 is opgenomen dat de 15 jaar als tijdelijke situatie is teruggebracht naar 10 jaar. Echter ook een termijn van 10 jaar is vanuit gezondheid niet meer als tijdelijk te bestempelen. Het is bijvoorbeeld nagenoeg de hele basisschool tijd van kinderen. Daarnaast is nog een keer verlenging mogelijk met eenzelfde periode. Wij stellen voor om de minimale geluidwering van 20 dB in principe altijd als minimum te handhaven. Een tijdelijke situatie is bij voorkeur 1 tot 2 jaar en maximaal 5 jaar en anders zouden er hogere eisen kunnen worden gesteld aan de geluidwering. 5 dB meer ruimte i.p.v. 10 dB is dan acceptabel.

Zonder deze aanpassingen kunnen deze voorschriften niet onder de kop gezondheid worden gehandhaafd.

Daarnaast is deze tijdelijkheid ook opgenomen in de artikelen 4.111 en 4.118. Dit is naar onze mening echt heel erg slecht voor de gezondheid.

Samenvattend: De bundeling in de Omgevingswet en de 4 AMvB's heeft duidelijk voordelen voor de overzichtelijkheid van de regels. Er is nog wel afstemming nodig in de terminologie tussen de diverse onderdelen. De NSG is blij dat voor gezondheid een zelfstandige afweging is ingeruimd. Vooralsnog lijkt de invulling van de AMvB's daar echter aan voorbij te gaan. Helaas lijken de mogelijkheden om

met de geluidbelasting naar boven toe af te wijken overal ruimschoots ingebouwd. Een stimulans om te voldoen aan de voorkeurswaarde voor zowel buiten als binnen ontbreekt. Na luchtverontreiniging heeft geluid de grootste impact op de gezondheid. De NSG krijgt nog wekelijks meldingen binnen van burenlawaai, welke niet zelden een slechte bouwkwaliteit als oorzaak hebben. De NSG roept u dan ook op het geluidaspect meer serieus te verwerken in de AMvB's.

De NSG sluit zich in deze graag aan bij het recente advies van de Gezondheidsraad 'Meewegen van gezondheid in omgevingsbeleid', met een pleidooi om voor de leefomgeving uit te gaan van de gezondheidkundige advieswaarden.